

Rovatvezető: Király Pál

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Az 1979. évi külföldi kiküldetések tapasztalatai

Az egyesület választmánya ez év január 31-i ülésén megtárgyalta az 1979. évi külföldi kiküldetések tapasztalatairól, azok hasznosításával kapcsolatos teendőkről és az e téren végzett munka továbbfejlesztésére vonatkozó javaslatokról szóló jelentést. A szakközönség szélesebb körű tájékoztatása céljából a jelentés fontosabb részleteit az alábbiakban ismertetjük.

I.

1979. évben az OEE képviselőiben, a helyi csoportok közvetlen kapcsolatain kívül
- 15 külföldi rendezvényen
 - 30 fő vett részt és az OEE költségére
 - 4 szocialista és 4 nem szocialista országban,
 - 182 napot töltött külföldi kiküldetésben.

A 15 rendezvény közül

- 4 visszatérő rendezvény volt, az egyesületek közötti korábbi együttműködési megállapodások alapján valósult meg (a burgenlandi, az alsó-ausztriai és az északnyugat-németországi erdészeti egyesületek közgyűlései és a „Pannónia '79” rendezvény, az osztrák—magyar—szlovén erdészeti egyesületek évi összejövétele),
- 1, ugyancsak egyesületi jellegű rendezvény volt, a szakszerkesztők klagenfurti tanácskozása,
- 1 szakmai kiállítás és vásárlátogatás volt Svédországban (Elmia '79),
- 7 szakmai konferencia és tanácskozás volt („Új technológiák az NDK fakitermelésében”, a központi felkészítőtelepek technológiájával foglalkozó konferencia a IUFRO és az NSZK-beli KWF rendezésében, erdőfeltárási konferencia a Szovjetunióban, IUFRO erdészettörténeti tanácskozás Franciaországban, az Európai Nemzeti Parkok Szövetségének közgyűlése Franciaországban és végül a mikológiai szimpózium Prágában) és
- 2 tanulmányút volt (az NSZK Hessen tartományában az egyesületek közötti kapcsolatfelvétel céljából is, továbbá az erdőrendezési szakosztály csehországi tanulmányútja).

A 30 kiküldött személy közül egyesületi funkciójuk szerint

- 3 fő a szűkebb elnökség tagja, akik általában funkciójuknál fogva vagy névre szóló meghívás alapján vettek részt a rendezvényeken,
- 4 fő szakosztályvezető,
- 3 fő szakosztálytitkár,
- 1 fő választmányi tag,
- 3 fő helyi csoporttitkár,
- 1 fő helyi csoportvezetőségi tag,
- 15 fő egyesületi tag.

Munkahelyét, beosztását tekintve, a kiküldöttek közül:

- 2 fő a MEM dolgozója,
- 6 fő erdőgazdasági és vállalati központ dolgozója,
- 4 fő erdőszervező és műszaki vezető,
- 3 fő az ERTI dolgozója,
- 8 fő az Erdőrendezési Szolgálat dolgozója,
- 1 fő a MAVOSZ főosztályvezető-helyettese,

- 1 fő a Kertészeti Egyetem dolgozója,
- 1 fő az OKTH dolgozója,
- 4 fő nyugdíjas.

Az országokat tekintve, a 15 rendezvényből

- 5 szocialista országban: az NDK-ban (1), a Szovjetunióban (1), Csehszlovákiában (2) és Jugoszláviában (1),
- 10 nem szocialista országban: Ausztriában (4), NSZK-ban (3), Svédországban (1) és Franciaországban (1) volt.

II.

A kiküldetésekről általában jelentések készültek, melyek a kiküldetés tapasztalatait és azok hasznosítására vonatkozó javaslatokat is általában tartalmazzák. Az úti-jelentések alapján *összefoglalóan* meg lehet állapítani, hogy a kiküldetések hasznosak voltak,

- egyrészt azért, mert a kiküldöttek tanultak, tapasztalatokat szereztek, melyeket itthon hasznosítani lehet,
- másrészt azért, mert alkalmat adtak arra, hogy a kiküldöttek külföldön tájékoztatást adjanak a magyarországi helyzetről, erdőgazdaságunk, népgazdaságunk fejlődéséről, gazdasági rendszerünkről, és ezáltal segítsék a rólunk terjesztet téves nézeteket helyreigazítani.

A jövőben a külföldi kiküldetéseknél mindkét fenti lehetőség kihasználását indokolt követelménynek tekinteni.

III.

A kiküldetések *részletes tapasztalatai* közül az alábbiak érdemelnek különösen figyelmet:

Az *erdészeti politikusok* évenként ismétlődő tanácskozása nagyon hasznosnak minősíthető: Tájékoztató a nemzetközi tendenciákról és alapot ad hazai problémáink megoldásához. A tanácskozás kiemelt témaként foglalkozott:

- az erdőgazdálkodásnak a környezetvédelemmel összefüggő szolgáltatásai és korlátozásai értékelésének és finanszírozásának kérdéseivel (ezzel kapcsolatban figyelemre méltó tapasztalat, az, hogy az NSZK-ban egyre inkább érvényesül az az elv, hogy ha a társadalom az erdőtől — a fatermelésen kívül — valamely szolgáltatást követel, akkor a társadalmat, az állami költségvetést az erdővel szemben kártalanítási kötelezettség terheli);
- az erdőgazdasági társulások szervezésével, melyek a technikai fejlődés és a bérek emelkedése következtében egyre fontosabb szerepet játszanak az erdőgazdálkodás fejlődésében.

A *Hessen tartományi* erdészeti egyesület meghívására szervezett tanulmányútnak is egyik fontos tapasztalata — a fejlett technika gazdaságos alkalmazása érdekében — az állami és a kisparaszti erdők közötti, a csemetetermelésre, a fakitermelésre és esetenként közös fűrészüzem létesítésére is kiterjedő, egyre szélesedő társulások együttműködése volt.

Hazai viszonylatban is figyelemre méltó tapasztalata volt ezenkívül a tanulmányútnak az, hogy:

- az NSZK-ban az erdőgazdálkodás megbecsülését jelzi, s egyben a munkaerő-helyzet alakulására is utal az, hogy az erdei szakmunkások bérezésben megelőzik a gépipart,
- a rezgésártalmat szenvedett motorfűrész-kezelőket rehabilitációként erre a célra szervezett, kis fagyártmányüzemekben foglalkoztatják,
- az erdészeti szakiskolákat — propagandaköltségük terhére — a gépgyártó cégek látják el folyamatosan a legújabb motorfűrészípusokkal, mert az új technika elterjesztését leginkább így tudják biztosítani.

A hazai szakiskolák technikai ellátásának javítását is elősegíthetné, ha a külföldi gépszállító cégek propagandaköltség-ajánlatának legalább egy részét — a cégek által felajánlott tanulmányutak mellett — ilyen célra vennénk igénybe.

Figyelemre méltó a hesseni erdészeti kutatóintézetnek a szélsőséges termőhelyeken alkalmazható nyárklónok nemesítése terén elért eredménye is. Ez az ERTI által lebonyolítható klóncsere keretében végzendő vizsgálat révén — a mezőgazdasági földek racionális hasznosításával összhangban — elősegítheti nyárfatelepítéseink szélsőséges termőhelyeken való, az eddiginél is szélesebb körű folytatását.

Figyelemre méltóak az NSZK-ban a kimerülő energiaforrások pótlására tett erőfeszítésekkel kapcsolatos tapasztalatok is:

- Jelentős erőfeszítéseket tesznek a napenergiaának családi házak tetőszerkezetébe beépíthető berendezésekkel való hasznosítására.
- Kísérleteket folytatnak fagáz meghajtású UNIMOG-okkal (az eddigi tapasztalat szerint az új gép 100 km-enként 20 kg faszenet fogyaszt).
- Energiatakarékos nyílászáró szerkezeteket fejlesztettek ki.

A Szovjetunióban rendezett *erdőfeltárási konferencia* fontos megállapítása volt — többek között — az, hogy a fakitermelési lehetőségek kihasználása, az erdőgazdasági munka termelékenységének növelése elsősorban az erdei feltáráshálózat kiépítésétől és annak jó karbantartásától függ. — A konferenciához kapcsolódó tanulmányút során küldötteink a Szovjetunióban is tapasztalhatták a fahulladékok hasznosítására irányuló erőfeszítéseket. Fahulladék tüzelésű központi fűtőberendezést fejlesztettek ki lakótelepek fűtésére.

A *szakszerkesztők klagenfurti tanácskozása* ugyancsak hasznos tapasztalatokat hozott erdőgazdaság-politikánk továbbfejlesztéséhez. A tanácskozás — a már ismert tendenciák alapján — megállapította pl., hogy az energia- és nyersanyagforrások fokozatos kimerülése a fa új reneszánszát hozhatja, melynek során a faárak várható emelkedése olyan technológiákat és olyan termőhelyek fatermelési céllal történő beerdősítését is gazdaságossá teheti, melyek ma még erősen gazdaságtalanok. Ebből a távlati tervezés számára hazai viszonylatban is két alapvető tanulságot kell levonni:

- Egyrészt azt, hogy a határ termőhelyek erdősítését is vállalni kell. Olyan termőhelyeket is be kell erdősíteni, melyeken a fatermesztés lehetséges, de ma még nem ígér gazdasági eredményt, mert a jövő perspektívája ezeket az erdőket is gazdaságossá teheti. Emellett növelni kell a fahozamot a meglévő erdőterületeken is. Ezzel kapcsolatban fontos megállapítása volt a tanácskozásnak az, hogy a fatermesz menynységét a termőhely és a populáció határozza meg, az értéktermelést viszont az erdőművelés. E tekintetben hangsúlyozták — értékes állományokban a V-fa jelölés jelentőségét, mely akkor esedékes, amikor legalább 10 m hosszú törzsrészt már minősíteni lehet.
- Másrészt azt a tanulságot kell levonni, hogy a fa új reneszánsz korszakára technikailag és technológiailag is fel kell készülni, foglalkozni kell a fahulladék-hasznosítási technológiákkal, a fagázosítás kifejlesztésével és alkalmazásával többek között. Helytelen lenne a ma még gazdaságtalan, de a jövő szempontjából ígéretes technika és technológia — legalább — kísérleti alkalmazását késleltetni, mert az emiatt bekövetkező lemaradás 10–15 év múlva a hazai adottságok kihasználásában behozhatatlan hátrányt jelenthet. (Figyelemre méltó, hogy a nálunk fában jóval gazdagabb Ausztriában is már intenzíven foglalkoznak a fa gázosításának kifejlesztésével.)

Az új *fakitermelési technológiák* alkalmazásával foglalkozó tanácskozás megerősítette egyrészt a fahulladékok hasznosítására, másrészt a faiparral való együttműködés javítása, a szabványok módosítása révén az erdőgazdasági munkák termelékenységének növelésére irányuló erőfeszítéseink helyességét. A tapasztalat szerint az NDK-ban is egyértelmű a törekvés a fakitermelés hasznosítható hányadának növelésére, a vékonyfa hasznosítása révén. A wahreni kombinátban pl. egyetlen erdőgazdaság 400 ezer m³-rel kívánja növelni a hasznosítható faanyagot a vékonyfából történő apríték termelésével. Ezenkívül arra törekszenek, hogy az ipari üzemek ne csak 1 méter hosszú papírfát és rostfát vegyenek át, hanem a választékok hosszát legalább 2 méterre növeljék, s ezáltal tegyék lehetővé a fakitermelés termelékenységének növelését.

A *központi felkészítőlepi technológiákkal* foglalkozó NSZK-beli IUFRO-konferencián érdekes volt a célnak és a követelményeknek egyértelmű, számunkra is követhető megfogalmazása:

- A központi felkészítéssel számottevően nő a termelékenység, de nő a ráfordítás is.
- A költségnövekedést az értéknek a jobb hosszolással elérhető növelésével kell feltétlenül ellensúlyozni, mert enélkül a központi felkészítés gazdasági zsákutcába vezet.

A Svédországban rendezett „*Elmia '79*” kiállítás és vásárról az Erdőgazdaság és Faipar 1979. évi számaiban már részletes tájékoztató jelent meg. Ebből két fontos tapasztalatra érdemes ez alkalommal is felhívni a figyelmet:

- Egyrészt különösen a termelőszövetkezeti erdőgazdálkodás számára jelentős lehet a mezőgazdasági traktorokhoz csatlakoztatható erdészeti adapterek alkalmazása. Ezeknek a költségek, speciális nagygépek helyett történő beszerzése jelentős fejlesztési költségmegtakarítást eredményezhet.
- Másrészt a vásáron bemutatott csehszlovák gyártmányú aprítógépek és speciális

apritékszallító járművek esetleges hazai bevezetése számottevő tőkés deviza megtakarítását eredményezheti.

Az erdőrendezési szakosztály tanulmányútjának — a szűkebb kört érintő erdőrendezési szakmai tapasztalatokon kívül — figyelemre méltó megállapítása volt az, hogy Csehországban nem használják ki az üzemetvi lehetőségeket, mert faiparuk nem készült fel a faanyag fogadására, az exportot pedig feldolgozatlan nyersanyag formájában nem kívánják fokozni, a biomasszával, a fahulladékokkal — ipari háttér hiányában — nem számolnak. E tapasztalat számunkra is ismételten a faipari háttér gyorsabb ütemű fejlesztését sürgeti.

IV.

Külföldi kapcsolataink továbbfejlesztése, tervszerűbbé tétele és a szerzett tapasztalatok hasznosítása érdekében — az 1979. évi utak elemzése alapján — az alábbi javaslatok megvalósítása lenne célszerű:

1. A külföldi egyesületekkel eddig kialakult kapcsolatokat tovább kell ápolni és szélesíteni. Tekintettel azonban arra, hogy a hazai erdők túlnyomó hányada lombos erdő, kapcsolataink viszont egyelőre főleg fenyőben gazdag országok egyesületeivel vannak, célszerű lesz a jövőben a nagyobb hányadban lombos erdőkkel rendelkező országok egyesületeivel, többek között pl. Bulgáriával, Franciaországgal és Olaszországgal is a kapcsolatok kiszélesítésére törekedni.
2. A kapcsolatokat nemcsak kiutazásokkal, hanem levelezéssel és dokumentációcserével is célszerű ápolni és fenntartani. Térjünk vissza a partner felé az előző évi kiutazás során szerzett tapasztalatokra, kövessük nyomon azok sorsát, pl. a warieni 400 ezer m³ vékonyfa hasznosítására vonatkozó célkitűzésekre, a társulások fejlesztésére vonatkozólag.
3. A külföldi tapasztalatok alapján minél több hazai rendezvény szervezését vállaljuk, önköltséges alapon. Erre ösztönözzük a szakosztályokat, mert ezáltal devizabevételhez juthat az egyesület, amely a kapcsolatok, kiutazások szélesítését segítheti elő.
4. A jövőbeni kiutazások tervszerűbbé tétele érdekében a devizális lehetőségekkel összehangolt kiutazási programot — a témák és a kiküldendő létszám megjelölésével — IV. negyedévi ülésén tárgyalja meg az elnökség. A személyi javaslat tekintetében irányelvként célszerű érvényesíteni, hogy külföldi egyesületi közgyűlésen az OEE-t a szűkebb elnökség valamely tagja képviselje, szakmai konferencián, tanulmányúton való részvételre viszont az illetékes szakosztályok tegyenek a helyi csoportokkal egyeztetett személyi javaslatokat.
5. A tagságnak a nyelvtanulásra való ösztönzése érdekében nemzetközi konferenciára olyan tag kiküldetését kell javasolni, aki az illető szaktémában járatos és a rendezvény hivatalos nyelvét beszéli. Tanulmányúton a nyelvet nem ismerő tag is vehessen részt, de a delegációban legyen legalább egy fő, aki a nyelvet és a szakterületet is ismeri. A szakterületet nem ismerő tolmács kiküldetésétől lehetőleg tartózkodni kell, mert az csökkenti a kiküldetés hatékonyságát.
6. A kiküldetést írásos feladatmegjelöléssel célszerű alátámasztani, melyre az illetékes szakosztályvezető tegyen javaslatot és a szűkebb elnökség egy tagja írja alá a megbízást. Ebben kell kitérni arra, hogy a kiküldött mire figyeljen, jelentésében mire térjen ki, mire kap felhatalmazást. (Nehogy megismétlődjék az az eset, amikor a magyar delegáció a feladatmegjelölés hiányára hivatkozva, nem szólalt fel a konferencián és nem használta ki a hazai eredmények ismertetésének lehetőségét, illetve nehogy a kiküldött felhatalmazás nélkül valamely kötelezettséget vállaljon.)
7. A tapasztalatok széles körű elterjesztése és minél szélesebb körben történő hasznosítása érdekében, az újtjelentéseket nemcsak az egyesület irattárában kell őrizni, hanem azok 1—1 példányát indokolt kiadni az illetékes szakosztályvezetőknek is feldolgozás és hasznosítás céljából. Ezenkívül kötelezni kell a kiutazókat tapasztalataik publikálására, az újtjelentéssel együtt AZ ERDŐ-nek szánt cikktervezet beadására.

Halász Aladár

*

Az elnökség október 24-én, Budapesten, ülést tartott. Az elnökségi munkaprogramnak megfelelően, a miskolci és a soproni helyi csoportok munkájáról szóló tájékoztatást vitatta meg az elnökség Csermely László, illetőleg dr. Igmándy Zoltán helyi csoportelnök előterjesztésében. Az elnökség megállapította, hogy mindkét tájékoztató tartalmas munkát fejezett ki és tárt az elnökség elé. Ezért az elnökség köszönetét és elismerését fejezi ki a két csoport vezetésének és azoknak az aktivistáknak, akik a jó munkában közreműködtek.

Határozatában az elnökség a miskolci csoportnak javasolta, hogy alkalmazzák differenciáltan, szélesebb körben az egyesületi munka módszereinek széles reper-toárját; aktivizálják a vezetőség tagjait nagyobb mértékben és törekedjenek a helyi szellemi erőforrások bővebb mozgatására; törekedjenek továbbá a szervezethez fejlesztésére, a taglétszám gyarapítására. Az elnökség köszönetét fejezte ki személy szerint *Csermely Lászlónak*, mint a BEFAG vezérigazgatójának, azért az erkölcsi és anyagi támogatásért, amit a helyi csoportnak és az egyesület egészének eddig nyújtott és kérte támogatását továbbra is.

A soproni csoportot illetően, speciális helyzete miatt, a várakozás irányában nagyobb, mivel Sopron az ágazat egyik legfontosabb centruma. Határozatában javasolta az elnökség, hogy az ülésen elhangzottakat figyelembe véve, a helyi csoport fejlesztése tovább munkáját, mégpedig elsősorban Sopronban, az erdészet társadalmi kérdéseinek irányában. Itt nem annyira a szakmai kérdések dominálnak az egyesületi életben, mint inkább az ifjúság bevonása a szervezésbe, az egyetemi ifjúság aktivizálása, nevelése, bevezetése az erdészivátságba stb., ami speciális feladat. Javasolja az elnökség, hogy tartsanak vezetőségi megbeszélést, tárgyalják meg az ülésen elhangzottak tapasztalatait, gondolkodjanak azon, hogyan lehetne a vezetőség munkáját kiegészíteni, szervezettebbé tenni, felélníteni. E gondok megoldásában az elnökség kérte az egyetem rektorának, *dr. Kecskés Sándornak* segítségét. Kérte az elnökség a továbbiakban, hogy a csoport fokozottabb ambícióval, jobban megszervezve próbálja feleleveníteni az egyesületi életet Sopronban, az „erdészvárosban”, koncentrálnak jobban az elnökségi és a központi intenciók végrehajtására a csoport területén.

A tájékoztatók feletti vitában részt vettek *Király Pál, Várfalvi József, Ubitz Gyula, Fila József, dr. Eblü György, Paulik István, Fekete Gyula, Halász Aladár, dr. Solymos Rezső, dr. Kovács Jenő, Kárall János, dr. Herpay Imre, Simkó Józsefné, Andor József, Hibbey Albert, Riedl Gyula, dr. Gunda Mihály, Obermayer György, Wilfing László, dr. Igmándy Zoltán, Csermely László.*

Az egyéb napirendi pont alatt *Király Pál* főtitkár bejelentette, hogy *Lovas Lajosné* egyesületi titkárt az MTESZ főtitkára 1980. október hó 1-vel felmentette szolgálatától, mivel 1981. január hó 1-vel nyugállományba vonul. Az MTESZ főtitkára az egyesületi titkári teendőket ellátásával *Winter Károlynét* megbízta.

*

Az erdészettörténeli szakosztály, valamint a nagykanizsai helyi csoport Nagykanizsán, a Zalai EFAG székházában, együttes ülést tartott. Az ülésen, melyet *dr. Páll Miklós*, a helyi csoport titkára nyitott meg, *dr. Kerecsényi Edit*, a nagykanizsai *Thury György* Múzeum igazgatója, „Az erdei méhészkedés múltja”; *Szakács László* erdész „Az erdők államosítása Zalában”; *Baráth László* fafeldolgozási osztályvezető-helyettes „Erdészeti, vadászati múzeum kialakításának lehetősége Nagykanizsán” címmel tartottak előadást.

Az előadások után *dr. Csöre Pál* szakosztályvezető méltatta az elhangzottakat, kiemelve az országos hírű zalai erdők gazdag néprajzi múltját, annak megőrzésének és feldolgozásának fontosságát. Ezt követően a résztvevők megtekintették a *Thury György* Múzeum újjáalakított épületét, valamint a „Zala megye népművészete” időszaki kiállítást.

*

Az erdők a közjóért szakosztály őszi kihelyezett ülését a Kisalföldi EFAG területén, a *győri helyi csoport* bevonásával tartotta meg. A kihelyezett szakosztályülés keretében szervezett tanulmányút résztvevőinek *Kárall János*, a helyi csoport elnöke adott tájékoztatást az erdőgazdaság adottságairól, az erdőgazdálkodás jellemző adatairól és a legfontosabb feladatokról.

A kétnapos, gazdag szakmai program keretében, melynek előkészítője és kalauza *Olaszi István* erdőművelési csoportvezető volt, a résztvevők keresztmetszetet kaptak a Kisalföld, a Szigetköz és a Hanság természeti adottságairól, az ott folyó erdészeti munka eredményeiről és céljairól. A programba bekapcsolódott *Komjáthi Ferenc*, az erdőgazdaság igazgatója, *Hárs József*, az erdőfelügyelőség igazgatója, *Válki István*, a megyei tanács elnökhelyettese és *Pechtol István*, a helyi csoport titkára.

A Szigetközben a gabesikóvi vízlépcső építése kapcsán várható erdészeti problémákat és terveket *Máté Károly* erdészettervező ismertette, míg a természeti táj megőrzése érdekében tervezett intézkedésekről *Válki István*, a megyei környezet- és természetvédelmi bizottság elnöke adott tájékoztatást. A Hanságban folyó természet-átalakító erdészeti munka eredményeit *Balsay Sándor* erdészettervező mutatta be.

A balassagyarmati csoport rendezvényét a nógrádi műszaki hónap keretében szervezte. **Tóth Agoston** helyi csoporttitkár megnyitó szavai után, melyben ecsetelte a műszaki hónap jelentőségét, **dr. Szász Tibor** tud. főosztályvezető „A vágásszervezés korszerű módszerei; A vágásterületek koncentráálásának lehetőségei” c. előadását a hallgatóság nagy érdeklődéssel kísérte, mely diaképekkel bizonyította, hogyan lehet ésszerűen megszervezni a komplex fakitermelést, figyelembe véve a megfelelő feltártságot és gépesítettséget, optimális brigádlétszámot. **Burján Árpád** tud. főosztályvezető-helyettes „Az ERTI méretcsoportos vágásbecslés és választéktervezés alkalmazási lehetőségei az erdő- és fagazdasági vállalatok éves és középtávú fahasználati tervezésében” c. előadása kíváncsiságot keltett, tekintettel arra, hogy igen sok gondot okoz a megfelelő választék előállítása. Az elmélet gyakorlati bemutatása korábban a váci erdészetenél megtörtént, s az erdészet képviselői most hozzászólásukkal bizonyították az elmélet életrevalóságát. A hozzászólások jórészt a helyi problémákat tükrözték, de a válaszadások segítettek azok megoldásában. Ezt követően ünnepélyes pillanatok következtek, 12 tagtárs részesült 20, ill. 30 éves egyesületi jubileumi jelvényben. **Baráth János, Bogdán László, Kovács Ignác, Naszvadi Dénes, Bándy Aladár, Fekete Pál, Havran András, Kiss János, Kozma Mihály, Termann János, Varga István, Zámbo János.**

*

A kecskeméti csoport a megyei MTESZ műszaki hónap keretében tudományos ülésszakot szervezett, az ERTI Duna-Tisza közí Kísérleti Állomásával közösen. **Sipos Sándor** helyi csoporttitkár bevezetője után **dr. Papp László** tud. tanácsadó „Burkolt gyökér csemete termeszőkőzege erdei hulladékból”; **dr. Szodfridt István** tud. főmunkatárs „Szeleddió kettős hasznosítású termesztésének termőhelyi feltételei”; **dr. Simon Miklós** tud. főmunkatárs „Nyárültetvények fa-termése hullámtérben”; **dr. Tóth József** tud. munkatárs „Previcur—N új magcsávázó szer bemutatása”; **dr. Walter Ferenc** állomásgazgató „A felkészítés gépesítési lehetőségei fenyő előhasználatokban”; **Silló Ferenc** tud. segédmunkatárs „HIAB-daruk és LKT-traktorok meghibásodásai és javításuk”; **Kovács Lóránt** tud. munkatárs „Az erdészeti gépesítés ökonómiaja” címmel tartott előadást.

A csoport 4 fős bolgár küldöttséget fogadott **Todor Andrej** erdőmérnök, erdőgazdasági igazgató, **Ivan Petkov** erdőmérnök, erdőgazdasági igazgató, **Liliana Dimitrova** faipari mérnök és **Todorica Toninska** faipari mérnök személyében, Vidinből. Az ötnapos látogatás és tanulmányút során Kerekegyháza, Lajosmizse, Bugac térségében a vendégek megismerkedtek a térség erdőgazdasági munkálataival, feldolgozással; Kecskeméten bútorarúhazzal, a lajosmizsei tanyamúzeummal. A bolgár kollégákat **Sipos Sándor, Hoffer László, Begya Lajos, Pankotai Eszter, Szilágyi László, Kovács Zsigmond** kalauzolta. A látogatás a szakmai kapcsolat mellett a magyar—bolgár barátságot is jól szolgálta.

*

A nagykanizsai csoport a liszói erdészkerületbe tapasztalatcserét rendezett. **Spingár Ferenc**, a Nagykanizsa déli erdészet vezetője fakitermelési bemutatóval egybekötött előadásban ismertette az új fakitermelési technológia gyakorlati alkalmazását. A bemutatón a zalakomári, a Nagykanizsa déli és északi erdészetek vezetői, műszaki vezetői és kerületvezető erdészei vettek részt.

*

A nyíregyházi csoport a FATE Szabolcs-Szatmár megyei csoportjával közös szervezésben, a megyei műszaki hónap keretében nagyrendezvényt tartott. **Kun István** igazgató, a FATE megyei elnöke köszöntését követően, előadások hangzottak el: **Dezsényi Ede** osztályvezető, debreceni erdőfelügyelőség „Az erdőgazdálkodás helyzete”; **Hártó János** főmérnök, FEFAG „A fahasznosítás jelentősége, különös tekintettel a megyén belüli együttműködésre és fejlesztési lehetőségekre”; **dr. Molnár Sándor**, az Erdészeti és Faipari Egyetem főtitkára „Feladatok, lehetőségek az akác ipari feldolgozásában” címmel.

Felkért hozzászólók voltak: **Osztrognácz János** igazgató, **Megléczy János** tiszelnök, **Nyírbogát, dr. Szücs László** tiszelnök, **Hodász, Kovács Jánosné** TESZÖ-elnök, **Berecz András** igazgatóhelyettes, **Szatmár Bútorgyár, Köllő Ferenc** igazgató, **debreceni erdőfelügyelőség, Kulcsár Imre** főmérnök, KELETFÁ, Nyíregyháza.

A résztvevők az ERDÉRT 13. számú telepén és a Szatmár Bútorgyárban látogatáson ismerkedtek a feldolgozási munkálataival.

A szakmai továbbképzés keretében a helyi csoportoknál a következő előadásokat tartották:

BUDAPESTEN:

Büki Józsefné—Albert László—Kuklis Kálmán—Répási Gábor—Sarkadi Zoltán „Beszámoló az 1980. évi erdélyi tanulmányútról, II.”;
dr. Kalmár Zoltán „A gombák származása”;
dr. Konecsni István „A gombák és rovarok”;
dr. Pozsgár Béla „A kalapos gombák citokinin tartalma és a citokininek mellékhatásai”, „Beszámoló a nemzetközi Fehér Dániel mikrobiológiai kongresszusról”;

BAJÁN:

Zágoni István „Franciaországi fagazdasági tapasztalatok”;
dr. Solymos Rezső „Erdőművelésünk helyzete, az erdőnevelés lehetőségei”;

NYÍREGYHÁZÁN:

dr. Varga Ferenc „Kocsányos tölgyesek erdővédelmi problémái”, „Kanadai úti-élmény-beszámoló”;
dr. Rumpf János „Fahasználati munkarendszerek tipizálása”;
dr. Szontagh Pál „Biológiai védekezés nyárasainkban”;

SOPRONBAN:

Szemerédy Miklós „London parkjai erdészszemmel”;

MÁRTÉLYON:

Rakonczay Zoltán „A természetvédelem időszerű feladatai”;
dr. Nagy László „Tájvédelem, tájgondozás, tájlesztés”;

Bartucz Emil „Környezet- és tájvédelmi feladatok a Dél-Alföldön”;

Vida László „Természetvédelem a gyakorlati erdőgazdálkodás tükrében” címmel.

*

Kitüntetés

A mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter nyugállományba vonulása alkalmából, eredményes, jó munkája elismeréseként, *Lőrincz Lajos* belső ellenőr, a Balatonfelvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság dolgozója részére a KIVÁLÓ MUNKAÉRT kitüntetést adományozta.

*

Pályadíjak

Az MTESZ Központi Anyagmozgató- és Csomagoló Bizottság diplomamunka-pályázatára előterjesztett dolgozatok közül *Dauner Márton—Sári Zsolt* diplomamunkája III. díjat nyert.

*

Halálozás

Schneider Jenő „Bedő Albert”-díjas ny. erdőgazdasági igazgató, rövid szenvedés után, életének 87. évében, Zalaegerszegen elhunyt. Október 23-án, a szombathelyi Jáki úti temetőben búcsúztatták.

Németh Jenő rakodókezelő, Kemence-patakon, 48 éves korában elhunyt.

Életének 71. évében, Sopronban elhunyt *Roth Gyula* erdőmérnök.

*

Új tagfelvétel

Páll Miklós erdőmérnök, Bakonybél; *Csizmadia Tibor* erdésztechnikus, Mány; *Sütő Gábor* erdésztechnikus, Nyergesújfalu; *Mistéth Akos* erdőmérnök, Budapest.

AZ ERDŐ SZERKESZTŐ BIZOTTSÁGA: Elnök: *dr. Solymos Rezső*, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) doktora, Budapest; főmunkatárs: *Jérome René*, Budapest. Tagok: *dr. Balázs István*, Budapest; *Bánszegi József*, Kemencepatak; *dr. Bondor Antal*, Budapest; *dr. Berdár Béla*, Budapest; *Botos Géza*, Debrecen; *Cebe Zoltán*, Szombathely; *Csötönyi József*, Budapest; *Deák István*, Tamási; *Erdős László*, Budapest; *dr. Fírbás Oszkár*, Sopron; *Gáspár-Hantos Géza*, Budapest; *Haják Gyula*, Budapest; *dr. Herpay Imre*, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, Sopron; Budapest; *dr. Káldy József*, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, Sopron; *dr. Kecskés Sándor*, a műszaki tudományok doktora, Sopron; *Keszthelyi István*, Budapest; *Király Pál*, Budapest; *dr. Királyi Ernő*, a közigazdasági tudományok kandidátusa, Budapest; *dr. Kiss Rezső*, Budapest; *Lakatos Zoltán*, Kaposvár; *Murányi János*, Budapest; *Rodek Márton*, Nagykanizsa; *Rácz Antal*, Budapest; *Soós Károly*, Kecskemét; *Stádel Károly*, Győr; *Szentkúti Ferenc*, Pécs; *dr. Szepesi László*, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) doktora, Budapest; *Szikra Dezső*, Veszprém; *Tóth István*, Vác; *dr. Tóth Sándor*, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, Budapest; *Varga Béla*, Eger; *Vida László*, Szeged.

